

Cătălin Predoiu, la World Policy Conference 2026: Europa trebuie să se adapteze unei lumi care s-a schimbat profund

28.4.2026 - | Ministerul Afacerilor Interne

Viceprim-ministrul, ministrul Afacerilor Interne, Cătălin Predoiu, a participat la World Policy Conference 2026, desfășurată în perioada 24-26 aprilie, la Chantilly, Franța, în cadrul sesiunii dedicate viitorului Uniunii Europene.

World Policy Conference — WPC — este unul dintre forumurile internaționale de referință dedicate guvernancei globale. Lansată în 2008 de Thierry de Montbrial, fondatorul și președintele Institutului Francez de Relații Internaționale — IFRI —, conferința reunește anual lideri politici, economici, academici și instituționali pentru dezbateri privind marile reșezări strategice, economice și geopolitice ale lumii.

La ediția din 2026, desfășurată la Chantilly, Cătălin Predoiu a participat la panelul „L’avenir de l’Union européenne: quels sont les grands enjeux?” / „Viitorul Uniunii Europene: care sunt marile mize?”. Sesiunea a fost prezidată de Jean-Claude Trichet, fost președinte al Băncii Centrale Europene și guvernator onorific al Banque de France, iar printre participanți s-au numărat Gabriel Felbermayr, director al Austrian Institute of Economic Research — WIFO —, Thierry de Montbrial, fondatorul WPC, și Norbert Röttgen, membru al Bundestagului german și fost președinte al Comisiei pentru Afaceri Externe.

În intervenția susținută la World Policy Conference 2026, Viceprim-ministrul, ministrul Afacerilor Interne, Cătălin Predoiu, a subliniat că Uniunea Europeană traversează o etapă de transformare profundă, în care proiectul european trebuie adaptat la noile realități geopolitice, de securitate și de competitivitate globală. El a arătat că Europa trebuie să își transforme valorile în capacitate și putere, să livreze rezultate concrete pentru cetățeni și să răspundă nevoii de identitate democratică a noilor generații. Totodată, a evidențiat rolul strategic al estului Europei, care nu mai trebuie privit doar ca frontieră, ci ca spațiu care resimte primul presiunile și provocările ce vor marca viitorul Uniunii Europene.

Redăm mai jos traducerea în limba română a intervenției susținute de viceprim-ministrul Cătălin Predoiu:

Bună ziua tuturor!

În primul rând, doresc să vă mulțumesc pentru invitația de a participa la această prestigioasă conferință. În mod special, doresc să îi mulțumesc domnului Thierry de Montbrial, un mare prieten al României, care a vizitat România și a scris o carte despre România. Încă o dată, îi mulțumesc, Thierry, pentru această invitație. Cu permisiunea dumneavoastră, voi continua în limba engleză, pentru că mi-am pregătit câteva note în engleză.

Voi aborda subiectul dintr-o perspectivă mai politică. După cum știm cu toții, Uniunea Europeană este rezultatul unei evoluții începute după Al Doilea Război Mondial, prin Tratatul de la Roma din 1957, ca proiect de pace, ca proiect de garantare a păcii pe continent, de integrare economică și de prosperitate, atașat unor valori democratice fundamentale: libertatea, justiția și statul de drept. Foarte important, această construcție s-a dezvoltat și sub protecția militară a NATO și a Statelor

Unite ale Americii, așa cum a subliniat Thierry de Montbrial cu doar câteva momente în urmă.

Astăzi, condițiile inițiale s-au schimbat dramatic. În primul rând, atenția strategică a Statelor Unite s-a mutat deja către Indo-Pacific, plecând de la premisa că Europa este suficient de capabilă să își asigure resursele pentru propria apărare militară, cel puțin în ceea ce privește apărarea convențională. Aceasta este, în același timp, o temă și o întrebare foarte mare și foarte complexă. Alte presiuni cresc și au devenit amenințări reale la adresa stabilității și capacităților Uniunii Europene.

Mă refer, desigur, la competiția economică acerbă, la competiția tehnologică, la migrație, la securitatea militară, la războiul asimetric și cibernetic, la interferențele străine ale unor actori statali ostili împotriva valorilor democratice și a ordinii publice. Aș adăuga, de asemenea, o amenințare despre care nu discutăm suficient: criminalitatea organizată internațională, în special traficul de droguri și traficul de persoane. Este o problemă foarte serioasă în Europa. Nu cred că vorbim suficient despre acest lucru. Lovește puternic, mai ales, tânăra generație. Pe termen lung, este esențial să contracarăm această amenințare, care capătă aproape o dimensiune geopolitică. Și, desigur, nu trebuie să uităm terorismul.

Dincolo de aceste amenințări externe, cred că ne confruntăm și cu slăbiciuni interne: prea multă birocrație, tensiuni între unele politici ale Uniunii Europene — de exemplu, între tranziția verde și competitivitatea industrială — probleme legate de migrație, precum și o anumită tensiune între guvernele naționale și nivelul instituțional european, dacă îmi permiteți această formulare. Nu în ultimul rând, educația, ca formă de putere într-o lume a competiției și confruntării, a devenit o provocare pentru foarte multe guverne.

Așa cum am menționat, Uniunea Europeană a fost, la origine, în mod fundamental, un proiect de pace pentru țările occidentale. Iar, 50 de ani mai târziu, pentru țările din estul continentului, a fost o cale de ieșire din comunism. Astăzi avem două sau trei generații de alegători care nu au trăit nici războiul, nici comunismul. Este important să înțelegem ce văd aceste generații atunci când privesc la rațiunile profunde ale existenței Uniunii Europene. Ce văd atunci când se gândesc la viitorul Uniunii Europene?

În timp, datorită propriului său succes, Uniunea Europeană a creat abundență, prosperitate economică și un nivel de bunăstare care au estompat, într-o anumită măsură, obiectivul inițial: responsabilitatea pentru pace, responsabilitatea pentru securitate, responsabilitatea pentru democrație. În același timp, Uniunea Europeană a generat așteptări continue privind creșterea prosperității și a nivelului de bunăstare. Eșecul de a livra prosperitate la nivelul așteptărilor, în absența unei legături puternice cu valorile ideale aflate la baza fondării Uniunii Europene, mai ales pentru noile generații, creează un spațiu pe care extremiștii și populiștii îl pot ocupa în arena politică. Le permite să răspundă unor nevoi naturale de identitate: identitate politică, identitate culturală, identitate ideală, conexiune cu anumite valori.

Prin urmare, în opinia mea, întrebarea de fond este dacă Uniunea Europeană e capabilă să se adapteze noului context, să se recreeze și să se transforme într-un proiect diferit: mai puternic, mai competitiv, mai eficient.

În același timp, acest proiect trebuie să păstreze vie maniera europeană de viață, busola morală orientată spre libertate, justiție, echitate și dimensiunea umană a fiecărei politici publice. Convertirea valorilor în capacitate și putere, transformarea legitimității politice în rezultate efective pentru oameni, transformarea cadrului juridic și normativ într-un instrument de putere,

transformarea patrimoniului moral al Europei în loialitate democratică — acestea sunt, în opinia mea, elementele-cheie ale noii rețete pentru Europa viitorului.

Aș dori să adaug un cuvânt despre fostele țări comuniste din estul Europei, care sunt astăzi parte a Uniunii Europene. Din cauza agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei și a proximității Orientului Mijlociu, noi trăim noul context mai intens și în fiecare zi. De aceea consider că estul continentului, partea estică a Uniunii Europene și a NATO, nu mai este doar o frontieră sau o margine a Uniunii Europene și a NATO, ci este un spațiu în care se manifestă deja, cu intensitate, provocările care vor marca viitorul Europei. De aici rezultă necesitatea de a considera estul nu doar ca pe un spațiu al acestei experiențe, ci ca pe un spațiu de cunoaștere strategică. Iar această cunoaștere strategică trebuie integrată în gândirea strategică a Uniunii Europene.

Dacă îmi mai permiteți câteva momente, aș vrea să ofer încă un argument că acestea nu sunt teorii despre Est. Cu doar câteva ore în urmă, eram online cu colegii mei din România, pentru că am avut din nou un incident. O dronă rusească a căzut, de data aceasta, într-un oraș. Era echipată cu o bombă. Este o operațiune foarte dificilă, aflată în desfășurare. Informația este publică. Am anunțat opinia publică din România și, de aceea, pot împărtăși acest lucru cu dumneavoastră. Aceasta este realitatea părții estice a continentului, în fiecare zi.

Îmi permit să evoc și o amintire. Cu ani în urmă, în 2009, am fost responsabil de Ministerul Afacerilor Externe, ca ministru interimar, pentru câteva luni, într-o criză guvernamentală. Am participat, la Bruxelles, la Consiliul NATO-Rusia. Era, la acel moment, un format de cooperare. Astăzi, acest format este suspendat. Desigur, în climatul actual, nimeni nu mai vorbește despre discuții sau cooperare între NATO și Rusia. La masă, eram așezat chiar lângă ministrul Serghei Lavrov. La un moment dat, în timpul întâlnirii, am observat că începuse să deseneze ceva. Am fost puțin surprins și m-am uitat spre el o dată, apoi încă o dată. A observat acest lucru, s-a întors către mine, iar eu, privindu-l în ochi, i-am spus: „O întâlnire foarte interesantă pentru dumneavoastră.” Mi-a răspuns: „Este interesantă, dar nu atât de importantă pe termen lung.” Ani mai târziu, am înțeles ce voia să spună. Eram în 2009.

În încheiere, doresc să salut prezentarea și argumentația foarte puternică, împărtășesc această opinie: Europa este conectată la NATO. Trebuie să înțelegem cum regândim această relație, luând în considerare mutarea atenției americane către Indo-Pacific. Există argumente economice solide pentru existența mai multor cluburi în Uniunea Europeană, din punct de vedere economic. Dar, cu tot respectul, nu cred în teoria geometriei variabile pentru viitorul Europei. Pentru că, deși aparent poate crea unele sinergii între anumite țări, ea poate deveni o oportunitate uriașă pentru Rusia de a diversifica amenințările, de a zdruncina construcția europeană, de a pătrunde în ea și de a o dezmembra.

Vă mulțumesc foarte mult!

Intervenții în cadrul dezbaterii

Cătălin Predoiu, Viceprim-ministru și ministrul Afacerilor Interne:

Cel mai urgent lucru este să convenim asupra viitorului nostru pilon de securitate — securitatea militară. Politica externă de astăzi, fără putere militară — una decentă — rămâne, din păcate, în zona idealurilor. De aceea, trebuie să decidem cum vom construi pilonul militar european, în

contextul tuturor acestor discuții privind viitorul NATO. Gândiți-vă că, astăzi, în Europa, producem aproximativ zece tipuri de tancuri. Când vom ajunge să convenim asupra unuia sau a două tipuri, asupra celor care le vor produce și asupra modului în care vor fi distribuite în sistemul militar, acela va fi un mare pas înainte. În al doilea rând, în ceea ce privește viitorul, există un cuvânt pe care nu l-am menționat suficient aici: liderii. Liderii politici. Avem nevoie, în viitor, de lideri politici puternici. Vom avea alegeri în Europa în perioada următoare, iar acești lideri trebuie să fie conectați cu oamenii, cu valorile și să fie capabili să gândească, să creeze și să modeleze viitorul sigur al Europei. Să nu uităm că Europa a fost construită de lideri politici foarte puternici.

Răspuns privind valul identitar din Europa

Întrebarea este cum poate Europa să răspundă, în mod real, acestui val identitar. Evident, există impulsuri venite dinspre tendințele iliberale și dinspre partidele de extremă dreapta sau de extremă stânga, dar valul identitar nu se reduce la atât. Cred că este ceva mai profund, iar Europa trebuie să îi răspundă. Întrebarea se pune, desigur, în termeni diferiți de la o țară la alta, dar Europa nu poate evita această temă.

Cătălin Predoiu, Viceprim-ministru și ministrul Afacerilor Interne:

Educație, educație, educație. Aceasta este cheia pe termen lung. Pe termen scurt, însă, este nevoie de efortul liderilor de a explica, de a discuta și de a fi mai aproape de oameni. Altfel, populismii și extremiștii vor ocupa acest spațiu. Trebuie să păstrăm centrul. Centrul democratic. Recent, am discutat cu un american despre strategia pe termen lung a Europei de a construi un pilon de apărare. Mi-a spus: veți găsi o cale să faceți acest lucru, poate în trei ani, poate în cinci, poate în zece, în funcție de eforturile voastre. Dar marea întrebare privind viitorul, mi-a spus el, este dacă, într-o zi, veți fi capabili să spuneți că un grec este gata să lupte pentru un cetățean polonez. Și că un cetățean belgian, de exemplu, este gata să lupte pentru un român. Aceasta ar fi o formă de identitate legată de securitate. Iar, dincolo de aceasta, să nu uităm valorile fundamentale: libertatea, democrația, justiția și statul de drept. Acestea sunt valorile noastre.

<https://www.mai.gov.ro/catalin-predoiu-la-world-policy-conference-2026-europa-trebuie-sa-se-adapteze-unei-lumi-care-s-a-schimbato-profund>